

ACC. N:R M. 9315:1-14

Landskap: *Öland*

inlämnat
Upptecknat av: *Lage Nilsson*

Härad: _____

Adress: *Gärdby*

Socken: _____

Berättat av: _____

Uppteckningsår: *inlämnat* 1943.

Född år _____ i _____

Andliga sånger.

avskrift 14 s.

original 22 s.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9315 //

ANDELIGA SÅNGER.

Helena Nilsson Öfra Ålebäck 1883.

HEMIÄNGTAN!

- v 1.0 Jesu kär, när vill du hämta mig
Från detta Främlingsland hem till dig?
Jag är så trött, jag kan ej finna ro,
Förr'n jag hos dig i himmelen får bo.
2. Jag ofta tänkt det skulle bättre bli;
Om blott från det och det jag blefve fri;
Men nej! Så länge jag på jorden är,
Mig väntar endast möda och besvär.
3. Jag syndar ofta och på många vis,
Och för min synd jag måste hafva ris;
Min näpst för handen hvarje morgon är,
Men nåd av nåd - min Gud har mig så kär.
4. En resenär uti ett fjärran land
Jag vandrar här. O Jesu tag min hand
Och led mig Du - jag annars vilse går
Hem, hem till Dig, der jag min krona får.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9315:2.

5. Jag löfte fått att blifva Jesus lik
Och ärfva med-o tänk, hvad jag blir rik!
Men skall en gång jag bära kronan der,
Så måste jag och bära korset här.
6. Der hemma - o, der svida inga sår!
Men frälst jag på de gyllne gator går
Jag höja skall av hjertat Jubelsång,
Halleluja! Det kommer nog en gång.
7. Ja, Gud ske lof! min nöd en ända har,
Det står Guds folk en ljuflig hvila kvar.
Och då är själ att kämpa några år,
Der hemma jag en evig hvila får.
8. Så bidar jag så länge Herren vill
I lif och död jag hör min Jesus till;
Min prøvotid, om den synes lång,
Skall snart ta slut, med stider sorg och tvång.
9. O, huru sält, att en gång skåda Gud,
Det blir en salig dag, då jag får bud.
Tänk! fara hem från allt elände här
Och evigt vara se'n der Jesus är.
-

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9315:3.

LOFSÅNG !

Uttrycksfullt.

- v 1 0, du Guds Lam dig vare evigt tack
Du som för oss den bittra kalken drack,
Din fria kärlek dertill orsak var,
Att du Guds Lam, all världens synder bar.
2. Wi äro frälsta hvilket nu det stort!
Det skall ej ske, nej det är redan gjordt,
Det är fullkomnat, så han sagt vår Gud;
Så är då Adams slägte Christi brud.
3. En brud som ingen fläck och skrynka har
Ty så han säger jag den tagit har
Just med mitt blod den lösepenning stor
Ja salig den som nu blott detta tror.
4. Så hör då Adams hela fallne slägt
Och låt nu kläda dig uti den drägt.
Som redan nu är din tillhörighet
Ehuru du kanhända det ej vet.

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9315:4

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5. Och denna skrud det är vår Jesus kär,
den passar väl åt bruden som hon är
Fast uti sig hon är helt svart och död
Hon står dock täck i skuden hvit och röd.
 6. Tänk att vår Fader; skådar oss nu så,
Ehuru vi ej kunna det förstå!
Han uti Lammet oss helt täcka ser,
Men ej på något enda ställe mer.
 7. Uti oss sjelfva allt förtappat är,
Det all erfarenhet och Skriften lär;
När med förklarad blick jag Lammet ser
Först då skall heta ej förbannat mer.
 8. Så må du hålla denna punkten skär.
Att du är köpt och löst just som du är;
Och prisa Lammet som har med sitt blod.
Så stäldt din sak att den är dubbelt god
 9. Men alla som förakta denna nåd.
Tänk hvilka qval, - mot allt Guds frälsningsnåd. -
De sig förvålla i all evighet.
Som här försmå Gud Lam, vår salighet.-
-

ACC. NR. M. 9315:5

MIN OTRO FARVÄL:

- 1) Nu otro, farväl.
min Jesus är när,
Han vill mig blott väl,
Min Herde han är;
Fritt stormar må tjuta,
Jag känner hans namn.
Dess mer vill jag sluta
mig in i hans famn.
- 2) Han följde min själ
Med Frälsareblick
När jag som en träl
I verldslifvet gick,
Han fångade fången
Jag blef hans förvärf,
Och slapp bli förgången
I evigt förderf.
- 3) Ej klaga jag får,
Att frestelsens makt
Och nöd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9315:6.

HVAR ÄR DU. (1 Moseb:39)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 1) Hvar är du? hvar är du?
Hvart skynder du hän,
O menska som dvaljas i gruset?
Hur döljer du dig
ibland lustgårdens trån
Träd fram för din Herre i ljuset,
Så ropar den himmelska rösten!
- 2) Hvar är du? hvar är du?
Ack tvifvlar du än
Der ute i synden och flärden
Förakter du ännu din himmelska Vän,
Fördjupande dig uti verlden,
Den verld som är fjerran från Herran.
- 3) När vill du då börja att söka den Gud,
Som snart skall din dommare blifva
När vill du begynna att vakta hans bud
Och rätt i hans ord honom gifva?
När är den behagliga tiden!

ACC. N:R M. 9315:7

7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 4) Så tänk ej än lyser ju solen så klart
Än är det för tidigt at börja.
Min herre han kommer dock icke så snart
Nog hinner för själen jag sörja
Nu vill jag ha glädje i verlden.
- 5) Den tid är dock Herrans, det blifver dervid,
Du kan ej en dag den förlängda,
Nu nu får komma, nu nu är det tid,
Men en gång han dörren skall stänga
Och då är försent börja klappa.
- 6) Hvar är du? Hvar är du?
kanhända du och
Beredt dig ett säkerhetsläger,
Af egna förtjenster och dygder, än dock
Allt sådant för Herren ej väger,
Det ringaste grand i hans vågskål.
- 7) Din fromhet och renhet, hvar äro väl de,
För Honom den Helige rene?
Nej skall du bli helig så måste det ske
Allenast igenom den Ene!
som gjorder till synd för oss alla.

ACC. NR M. 9315 8.

8) Hvar är du? Hvar är du?

Ack har du förstått,

Att endast i Sonen är lifvet

Och därför så arm och eländig du gått

Att honom på nåd dig och gifvet,

Och funnit förlossning i blodet.

9) Då först är du säker, då först kan så här,

Med glädje din Herre du svara

Här är jag, här är jag, min Frälsare kär,

Och verdes du sjelf mig bevara

Så är jag i trygghet för evigt.

- - - - -

8
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9315 9

LOFSÅNG.

(dubbellett, se sid 3.)

- 1) O du Guds Lam dig vare evigt tack,
Du som för oss den bittra kalken drack,
din fria kärlek dertill orsak var,
Att du, Guds Lam, all världens synder bar.
- 2) Vi äro frälsta, hvilket nu det stort!
Det skall ej ske, nej det är redan gjordt,
Det är fullkomnat, så han sagt vår Gud
Så är då Adams slägte Christi brud
- 3) En brud som ingen fläck och skrynka har,
Ty så han säger jag den tvagit har
Just med mitt blod den lösepenning stor.
Ja salig den som nu blott detta tror.
- 4) Så hör då Adams hela fallna slägt
Och låt nu kläda dig uti den dräkt
Som redan nu är din tillhörighet
Ehuru du kanhända det ej vet.

9
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR. M. 9315:10.

- 5) Och denna skrud det är vår Jesus kär,
Det passar väl åt bruden som hon är,
Fast uti sig hon är helt svart och död
Hon står dock täck i skruden vit och röd.
- 6) Tänk att vår Fader skådar oss nu så,
Ehuru vi ej kunna det förstå!
Han uti Lammet oss helt täcka ser
Men ej på något enda ställe mer.
- 7) Uti oss sjelfva allt förtappat är,
Det all erfarenhet och Skriften lär;
När med förklarad blick jag Lammet ser,
Först då skall heta ej förbannat mer.
- 8) Så må du hålla denna punkten skär,
Att du är köpt och löst just som du är;
Och prisa Lammet som med sitt blod.
Så stäldt din sak, att den är dubbelt god.
- 9) Men alla som förakta denna nåd
Tänk hvilka qual, - mot all Guds frälsningsnåd, -
De sig förvålla i all evighet,
Som här försmå Guds Lam vår salighet.
-

10
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9315 //

EN NIGERSÅNG.

- 1) I Afrika finnes ett folk som har namn,
Af Niger, i veten det väl,
De äro väl svarta, men hafva som vi,
En Ande, en lefvande själ.
- 2) Det hände en gång, att från England ett Skepp,
det Seglade vid afrikas strand,
Så kom der en Niger, han bad att få gå,
Med kaptenen till fremmande land.
- 3) Kaptenen sad, ja, och tog Sassa ombord,
Der satt han så sorgsen och stum;
Då ropade männen vid syret min vän,
Se glad ut och var icke dum.
- 4) Då svarade Nigren hur kan jag var glad,
Som hvarken har ro eller tröst,
Min skuld är så stor och här finns ingen man,
Som tager den bort från mitt bröst.
- 5) Då sade Kaptenen hvad har du då gjordt,
Och Nigren han sade jag ser,
Att allt är så ondt och förderfvat hos mig
Till jorden det trycker mig ned.

//
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9315 12.

12

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 6) Då sade Kaptenen helt tanklöst och lätt
Nog fins väl en Frälsareman,
Vi resar till England, der talas helt vist;
Om en som förlossa dig kan.
- 7) Då blickade Nigren mot Nordliga haf.
Snart fartyget England uppnår
Och kring uti London den folkrika stad,
Han sökande, sorgande går.
- 8) Der mötte han Troppar af meniskor tätt
Och frågar så ofta han kan;
O! visen mig den som betalar min skuld,
Hvad bor väl en Frälsareman.
- 9) Han kunde väl språket han hade det lärdt,
Helt tidigt af främmande män
Dock vet de ej nu hvad han säger,
De le; Och hvilken en galning är den
- 10) Dock tröttnar ej Nigren från morgon till qväll,
Att gå på den folkrika stig.
Han ser dem i ansigtet och frågar så varmt,
Hvem tager min skuld uppå sig.

ACC. N:R M. 9315 13.

- 11) Då kom der en yngling han fattar hans hand,
Och sade med glädjande röst!
Se der är ett Tempel, min vän gack der in,
Så finner du säkert den tröst.
- 12) Der inträdde Nigren der sjönges med makt;
Förkunnas Guds eviga råd.
Der uppsändes mång' böner i Jesu namn
Om syndaförlåtelsens nåd.
- 13) Der talte en Präst som Guds Ande har lärdt,
Om hela vår skuld och vår nöd,
Han sade att alla förtappade var:
Men Jesus för alla är död.
- 14) Han ropte du bäfvande själ som ej kan
Fly undan Guds helighets blick,
Träd fram med din skuld till din Frälsare huld,
För dig uti döden han gick.
- 15) Se du uppå honom och ej på dig sjelf,
Hans saliga löften blott tro,
Så kommer du snart till en sällare stund,
Han ger dig båd' glädje och ro

13
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9315 14

- 16) När Prästen från Templet till himmet sent gick
Så hörde han bråskande steg
Då kom denna Nigren på darrande ben
Han såg uppå Prästen och teg.
- 17) Då frågade Prästen hvad vill du väl mig?
Och Nigren upphöjde sin röst
O! säg mig, O! säg mig hvad Frälsaren bor
Som tager min skuld från mitt bröst!
- 18) De följdes:- och Prästen från morgon till qväll
Förkunna hvad Jesus har gjordt
Och Nigren i hela sin lefvandes tid,
Någon sådan glädje ej sport.
- 19) Då blef han förvissad att Jesus på sig,
All verldens synder borttager,
Och nöjdes och glad till sitt Fädernesland
Med fridens budskap han hemfar.
- 20) Se vänner den Nigren hur sorgsne han kom,
Men och huru glad han bortgår,
Den skatt som han funnit erbjuds åt en hvar
O måtte vi alla den ta!

Johana ols fröslunda

14
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV